

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep.

0030 OSLO

MILJØVERNDEPARTEMENTET	
SAK NR.:	DATO:

Deres ref. 200202840

Vår sak 04/02088-011 008398/04
614.30

HW/elr
Oslo, 12.08.2004

HØRING AV FORSLAG TIL LOV OM KVOTEHANDEL MED KLIMAGASSER

Landsorganisasjonen i Norge (LO) har mottatt ovennevnte sak til høring.

LO ser på kvotesystem som et kostnadseffektivt verktøy for å begrense utslipp av klimagasser generelt, og for å kunne oppnå Kyotoforpliktelsene 2008 – 2012 spesielt. Kyotoprotokollens prinsipp om felles byrdefordeling i et omforent system av forpliktelser og rettigheter er lagt til grunn når LO tidligere har uttalt at et slikt kvotesystem bør være så bredt som mulig og være forenlig med internasjonale systemer. LO støtter dermed departementet i at det er hensiktsmessig å adoptere EUs kvotedirektiv allerede i fasen 2005 – 2007, og er fornøyd med intensjonen om at det norske kvotesystemet skal tilpasses EUs kvotedirektiv.

I det foreliggende forslaget til norsk kvotesystem legger imidlertid Regjeringen opp til enkelte unntak fra EUs system. LO er kritisk til argumentasjonen som er lagt til grunn for et par av de unntakene som er foreslått:

Lovutkastets §3 gir bestemmelser om hvilke typer utslipp som omfattes av loven. Annet ledd bokstav c) unntar utslipp fra virksomheter som gjør "bruk av energivarer som omfattes av Stortingets årlige vedtak om CO₂-avgift. I kommentarene til forslaget står det bl.a.:

- "Det foreslås å innføre kvoteplikt for utslipp av CO₂ fra virksomheter som fyller dagens kriterier for å være med i EUs kvotesystem for klimagasser, likevel slik at utslipp som omfattes av CO₂avgiften holdes utenfor". Det argumenteres med at "kvoteprisen kan bli til dels vesentlig lavere enn satsene for dagens CO₂ avgifter, og at en videreføring av CO₂ avgiftene derfor sikrer at incentivene til å gjennomføre tiltak ikke svekkes."

Regjeringen legger til grunn at EU direktivet åpner for unntak når virksomheter omfattes av like sterke eller sterkere klimavirkemidler. LO mener at grunnlaget for tidligiltak i perioden 2005-2007 også har vært at norske virksomheter så tidlig som mulig skal kunne få erfaring med kvotehandel. Når EU innfører et kvotesystem fra 2005 er det også viktig at norsk industri – som f. eks treforedling - har de samme vilkår som konkurrerende industri i EU land. Norsk industri har gjennomgått miljøforbedringer både gjennom tilpasninger til myndighetskrav og gjennom frivillige avtaler. LO kan derfor ikke se at dette argumentet om svekkede incentiver bør overordnes prinsippet om et bredt kvotesystem. I merknadene til lovutkastets §1 argumenteres for det samme:

- ”Jo flere utslippskilder som inkluderes i kvotesystemet, og jo større ulikhetene med hensyn til tiltakskostnader er mellom de enkelte forurensningskildene, desto større kan kostnadsbesparelsene knyttet til utslippsreducerende tiltak bli sammenlignet med at utslippskilder reguleres gjennom mindre fleksible virkemidler enn et kvotesystem. Blant annet derfor legges det opp til at det nasjonale kvotesystemet knyttes opp mot EUs kvotemarked. Med et effektivt felleseuropeisk marked for handel med utslippskvoter vil kvoteprisen i Norge svare til kvoteprisen i EU.”

I lovutkastets §3 annet ledd bokstav d unntas utslipp fra virksomheter som gjør ”bruk av naturgass til produksjon av elektrisk kraft hvor produksjonen for det vesentligste drives for levering til andre enn egen eller tilknyttet virksomhet.” I kommentarene heter det bl. a.

- ”Departementet legger ikke opp til at gasskraftverk som for det vesentligste leverer den elektriske kraften til andre enn egen eller tilknyttet virksomhet, skal omfattes av kvoteplikten, jf. utkastets § 3 andre ledd bokstav d. Dette unntaket er ment å omfatte gasskraftverk hvor minst 80 prosent av energiproduksjonen leveres til andre. Det er per i dag ikke etablert slike gasskraftverk i Norge, og på grunn av den tid det vil ta å bygge slike verk vil de tidligst kunne komme i produksjon mot slutten av perioden 2005-2007. Regjeringen står fast ved Sem-erklæringen som totalt sett angir en strengere politikk overfor konvensjonelle gasskraftverk enn hva som ville blitt situasjonen dersom disse ble inkludert i et kvotesystem. Nye søknader om etablering av gasskraftverk vil måtte konsesjonsbehandles etter energiloven og forurensningsloven. I tråd med Sem-erklæringen tillates ikke nye gasskraftverk uten CO₂-håndtering, utover de tre som allerede har fått konsesjon, før det er etablert et system for omsettelige utslippskvoter fra 2008 i tråd med Kyoto-protokollen”.

Som for punktet over mener LO at argumentasjonen for dette er uklar. Ved å unnta gasskraftverk gis det ikke samme rammebetingelser å bygge i Norge som i EU, til tross for at Stortinget i Innst. S. nr. 122 (1999-2000) slo fast at det ikke skal stilles strengere krav enn til gasskraftprodusenter i andre EØS-land. På denne måten kan det hevdes at siden gasskraftverkene ikke har CO₂-håndtering og heller ikke er omfattet av kvoteplikt - som Sem erklæringen forutsetter - så kan gasskraftverk heller ikke bygges. Dette da til tross for at regjeringen enkelt kunne ha innfridd sine egne krav i Sem erklæringen, nettopp ved å følge EUs kvotesystem.

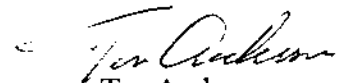
Forslaget kan bety at norsk gass diskrimineres når den brukes i Norge. Det skjer dersom det ikke blir noen Kyoto-avtale i praksis. Dersom den trer i kraft har regjeringen oppnådd å skape usikkerhet og utsatt investering fordi utbygger kan bli pålagt rensing til skyhøye kostnader dersom kvotesystemet ikke etableres. Ingen tør å investere i gasskraftverk under slike vilkår.

LO mener det er ulogisk om slike kraftverk evt. skulle tillates først etter 2008 når det allerede fra 2005 kan etableres et felles europeisk kvotesystem. Poenget med en tidlig iverksetting av et kvotesystem er nettopp å få erfaring med kvotehandel. Samme prinsipp må gjelde for norske kraftverk og kraftverk i EU land.

Med vennlig hilsen
LANDSORGANISASJONEN I NORGE

Trine Lise Sundnes

Tor Andersen

Saksbehandler: Halvor Wøien